

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Valgets Hovedspørgsmål

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1933]

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Valgets Hovedspørgsmaal

Mer end nogensinde
er det den økonomiske
Politik, Handelspoliti-
ken, Arbejdet for at værne
vore Afsætningsmulig-
heder og holde vort Folk
og vore Erhverv oppe, der
er i Forgrunden

Paa disse Blade gives
saglig Besked om disse Spørgsmaal.

Hvad har Det radikale Venstre udrettet?

Det radikale Venstre har nu virket i 25 Aar. Det har ikke paa noget Tidspunkt været stærkt nok til at sætte sin Vilje igennem uden Samarbejde med andre. Men dette gælder ogsaa de andre Partier. Og det tør siges, at Det radikale Venstre har vidst at skaffe sig en Indflydelse langt større end den, der svarede til dets Tal.

Dette beror paa, at Partiet til enhver Tid har ført en praktisk Politik. Det har arbejdet for at sætte *det mest mulige* igennem til Gunst for Folkets brede Lag.

Det radikale Venstre har paa afgørende Vis medvirket til:

- at Grundloven* i 1915 ændredes saaledes, at *Vælgerflertallet* fik langt større Mulighed for at sætte sin Vilje igennem end før, og *Kvinderne* fik Ligeret med Mænd,
- at Danmark* ved Krigens Afslutning fik en virkelig *national Grænse* med Udsigt til at holde,
- at* der gennem *Udstykning* efter retfærdige Regler skabtes mange Tusind nye Hjem,
- at Skatterne* ændredes saaledes, at de langt mere end før paalignedes de velhavende, og saaledes at en Del af Ejendomsskatterne kom til at hvile paa Grundværdien,
- at Tjenestemændene* fik Forhandlingsret,
- at den brede Befolkning i Krigstiden* værnedes mod den Udbytning, der under saadanne Forhold altid truer,
- at den sociale Forsikring* skabte Tryghed for Syge, Invalidere, Gamle, Arbejdsløse,
- at den uretfærdige Nedsæringspolitik* fra 1927 begrænsedes og standsedes,
- at* Kravet om *Afrustning* vandt saadan Styrke, at en paany udtalt Folkevillie paa dette Omraade vil være uimodstaaelig for det lille Landstingsflertal, der er det eneste Værn for den nuværende umulige Ordning,
- at Landets Mønt og Betalingsbalance* holdtes i Orden under Krisen,
- at* der under Krisen hentes store Midler hos de ikke kriseramte, og Folk med faste Indtægter, til Hjælp for de to Grupper, Krisen ramte haardest: Landbrugere og Arbejdsløse.

Er Regering og Folketing Skyld i Krisen?

Oppositionspartierne er saa blottede for saglige Klagepunkter, at de tager deres Tilflugt til Paastande om, at det er *det daarlige Styre*, der er Krisens Aarsag. Blot det ændredes, da skulde alt ordne sig.

Mon de, der fører saadan Tale, dog ikke undervurderer Vælgernes Evne til selvstændig Bedømmelse?

Den Krise, hvori vi nu staar, er, i Modsætning til Krisen 1926—28, en *Verdenskrise*. Vore Vanskeligheder er denne Gang *paaført os udefra*.

Der findes rundt om i Landene det mest *forskelligartede Styre*; i nogle Lande styrer Konservative, andre Steder Moderate, nogle Steder Radikale og Socialdemokrater; der er Lande, som har det Diktaturstyre, nogle snakker om herhjemme; der er Lande, hvor Magten er i Hænderne paa rene Agrarpartier.

Kan der nævnes et af disse Lande, Krisen har sparet? *Nej, Kendsgjerningen er, at Krisen de allerfleste Steder er meget haardere end her*. Er det da virkelig muligt at faa nogen Vælger til at tro, at vi ved at tage en overklassepræget Regering skulde kunne drive Krisen ud af Danmark?

Sandheden er, at Krisen *ikke kan besejres ved Foranstaltninger i noget enkelt Land*.

Det, der kan gøres i det enkelte Land, er *at mildne Følgerne ved Sparsommelighed* i Statshusholdningen, ved at hente Pengemidler hos de Folkegrupper, der mindst er ramt af Krisen, til Lettelse af Byrderne for de Folkegrupper, der er *haardest ramt af denne*, ved at medvirke til Afvikling af den *Overkapitalisering*, som trykker Dele af Erhvervslivet ned, ved at fremme *offentlige Arbejder* overalt, hvor det er økonomisk forsvarligt. *Alt dette er sket i Danmark. Det vilde være sket i betydeligt større Omfang, hvis Landstinget ikke havde staaet som den store Hindring*.

Naar Oppositionen fører Klage, da er det, fordi den vil benytte den Chance, Krisen giver, det Misnøje, den helt naturligt fremkalder, til at gengive de *velhavende Kredse den Overmagt*, de før har haft, og ved *nye Nedskæringer* tvinge de brede Lag til fortrinsvis at bære Krisens Byrder. Derfor agiteres saa ivrig for Landstingets Flertalspartier af Skatteborgerforeningen, S. O. S. og lignende Sammenslutninger, der har mægtige Pengemidler til deres Raadighed, hentet fra Rigmandskresene. Ved Hjælp af dem spredes en Samling taabelige Valgkrøniker over Landet. Heroverfor maa Folket være paa Vagt. Holder det ud, da kan Landstingets Modstand brydes. Aartiers Kamp om Folkeflertallets Magt i Danmark vil da være bragt til sejrrig Afslutning.

Hvilken Hjælp er ydet Landbrugerne?

Kriselovene er ført frem af Regeringen med fuld Støtte af Regeringspartierne. De mødte Vanskeligheder hos de Konservative, Spot og Modstand fra Venstre.

I Oktober 1931 lykkedes det at faa de Konservative med til det første Sæt Kriselove, i Juni 1932 fik man ogsaa Venstre med, om end med stort Besvær.

Selve **Krisehjælpen** prægedes helt af Regeringsforslaget. Der ydes i et Aar 48 Mill. Kr. til ca. 140,000 Landbrugere, d. v. s. $\frac{2}{3}$ af alle Landbrugere. Den ydes rundeligst til de Landbrugere, der trænger mest til den. Den betyder for disse flere Gange det Beløb, Ejendomsskatternes Halvering vilde have bragt dem.

Til Nedsættelse af **Amtsskatterne** er i Efteraaret og i Juni bevilget 9 Millioner.

I **ekstraordinært Tilskud til Kommunerne** ydes i to Finansaar ialt 19 Millioner Kr., hvoraf 10—12 Millioner Kr. vil komme Landbrugerne til Gode.

Samtidig har **Tilskudene til Arbejdsløshedshjælp og Vejarbejder** bidraget til at bringe Amts- og Sognekommunernes Skatter ned.

I direkte Hjælp til **Landbrugerne** ydes saaledes op imod 70 Millioner Kr. Det er omkring Halvdelen af Tilbagegangen i 1931 i Landbrugets Udførselsoverskud i Forhold til de to foregaaende Aar, da Udførselsoverskudet naaede sit Højdepunkt.

Ingensinde har i Danmark **noget Erhverv** faaet et af Verdensmarkedets Prisforhold paaført Tab dækket af det samlede Samfund i saa stort Omfang.

Til **Fiskerne** ydes samtidig 1 Million.

Dertil kommer 10 Millioner Kr. som Udlaan til Hjælp ved **Akkord**.

Desuden er trods haardnakket og længevarende Modstand fra Konservative og Venstre disse Partier ved Kriseforliget i Juni trukket med til **Henstand** for forfalden *Pantegæld* indtil Juni 1933, samt for forfaldne Renter, hvor dette er begrundet, for Juni 1931 og Decbr. 1931.

Regeringen havde foreslaaet Adgang til **Henstand** ogsaa for **Juni Termin 1932**. *Landstinget nægtede at tiltræde dette Forslag*. Der blev kun aabnet Mulighed for Pengeinstitutterne til at yde saadan Henstand, naar de selv vilde. Nu i Efteraaret har Regeringen fornyet Forslaget.

Henstand kan ogsaa ydes **Handlende og Haandværkere** paa Landet (i visse Tilfælde ogsaa andetsteds), for Prioritetsgæld i Ejendommene, **Fiskere** for Prioritetsgæld i Beboelsesejendom og Fartøj, **Lønarbejdere** for Prioritetsgæld i Beboelsesejendomme.

Det radikale Venstre har sat al sin Indflydelse ind paa **Kriselovenes Gennemførelse**.

Hvilken Hjælp er ydet de Arbejdsløse?

Arbejdsløsheden er under Krisen overordentlig stor i alle Lande. Man regner som helt Arbejdsløse i:

De forenede Stater	11	Millioner
Tyskland	6	—
England	3	—

I **Danmark** kom den store Tilvækst først fra Slutningen af 1931, men nu er Arbejdsløsheden her mere end dobbelt saa stor som forud for Krisen.

Stat og Kommune har søgt at modvirke Arbejdsløsheden ved Vejanlæg, Anskaffelser, offentligt Byggeri, Lettelse for Byggeriet. Folketingsflertallets og Regeringens Virksomhed herfor møder stadig haard Modstand fra **Lands-tingsflertallet**. Meget, der kunde have gjort Nytte, har dette standset.

Hjælp er da fornøden. Overfor den regelmæssige Arbejdsløshed hjælpes paa Grundlag af Forsikring, hvortil **Arbejderne selv** betaler 20 *Millioner Kr.* (60—70 Kr. for hver Forsikret), Staten og Kommunerne 10 *Millioner*.

Derimod har de Arbejdsløse, der har opbrugt Hjælpen fra Kasserne, siden 1927 været henvist til Hjelpekasse og Fattigvæsen. En meget stor Byrde overførtes derved til Kommunerne.

Nu er der bødet derpaa. Ved Kriselovene i Oktober 1931 og Juni 1932 har Staten og Arbejdsløshedsfonden overtaget den væsentlige Del af Udgiften til den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp. I halvandet Aar regnes det, at Stat og Fond vil komme til at yde c. 30 *Millioner Kr.* dertil, medens Kommunernes Ydelse regnes til 7—8 *Mill.*

Desuden oprettes fra Oktober 1933 **Fortsættelseskasser**, saaledes at hele Arbejdsløshedshjælpen fra det Tidspunkt skulde hvile paa forsikringsmæssigt Grundlag.

Lønarbejderne er ialt over 300,000, tilhørende vel 200,000 Familier, et lignende Tal som alle Landbrugsfamilierne.

Titusinder af Lønarbejderne har Aar efter Aar været ramt af langvarig Arbejdsløshed som Følge af Efterkrigstidens Forstyrrelser. Mange unge kan ikke faa fast Arbejde efter Læretiden. Det er en Skæbne lige saa haard som den, der rammer Landmænd og Erhvervsdrivende, der trues med at maatte opgive deres Erhverv. Det er en Æressag for Folket at hjælpe disse haardt ramte. Mange tror, der ydes uforholdsmæssig stor Hjælp i Danmark. Sandheden er, at Udgiften dertil i Tyskland er 3 Gange, i England 5 Gange saa stor pr. Indbygger, og at de danske Arbejdere selv betaler en langt større Del af Forsikringen end tyske og engelske.

Hvad har Regeringen foreslaaet til Støtte for Haandværkerne?

Det er en Kendsgerning, at Boligbyggeriet over det ganske Land er ved at gaa i Staa som Følge af de unormale Pengeforhold, der medfører urimelige store *Kurstab ved Prioriteringen*. Følgen er store Vanskeligheder for de selvstændigt arbejdende Haandværkere og en overvældende Arbejdsløshed saavel blandt Byggefagenes Arbejdere som i de mange andre Fag, hvis Forhold paavirkes af Byggeriet. For at imødegaa denne Udvikling fremsatte Indenrigsminister *Dahlggaard* i Foraaret i Folketinget et *Forslag om Skattefrilagelse indtil 1943 for nye Bygninger, samt Forslag om kortfristede Laan*.

Sidstnævnte Forslag gaar ud paa, at der under Kongeriget Danmarks Hypotekbank oprettes en Byggefond med det Formaal gennem Udstedelse af *korfristede* Byggefondsobligationer til et samlet Beløb af indtil 10 Mill. Kr. at yde 1. Prioritetslaan i Beboelsesejendomme, som opføres efter Lovens Ikrafttræden. Laanene maa højst udgøre $\frac{3}{5}$ af Ejendommenes Værdi. Fonden kan yde Laan over hele Landet.

Laanene forrentes med højst $5\frac{1}{2}$ pCt. aarlig, og der afdrages $\frac{1}{2}$ pCt. Obligationerne forfalder fem Aar efter Laanets Udbetaling, idet der dog gives Adgang til Forlængelse, dersom Pengemarkedet ikke til den Tid er gunstigt for Overgang til langfristede Laan.

Forslaget vilde skabe Mulighed for uden Kurstab at optage saadanne korte Laan, som derefter kunde overføres til almindelige Kreditforeningslaan, naar Pengemarkedet atter bliver gunstigere herfor.

Forslaget er gennemført i Folketinget, men forkastet i Landstinget uden Hensyn til, at Krisens Udvikling efterhaanden er blevet saa katastrofal for den selvstændige Haandværkerstand, at man med Rette kan sige, den er ramt saa haardt af Verdenskrisen som nogen anden Gruppe af Befolkningen; *men det er ofte i Rigsdagen, som man mener, Haandværkeren er mere taalmodig end andre, saa hans Interesser lettere end andres kan skydes til Side, Det radikale Venstre har under denne Kriselovgivnings Forløb stadig hævdet, at det mindste, den danske Haandværker kan forlange, naar andre Samfundslag direkte støttes, er, at man ikke bevidst søger at standse alt det Arbejde i Samfundet, hvoraf Haandværkeren skal tjene sit Levebrød. I Kraft af Venstres og Konservatives lille Flertal i Landstinget har man kunnet kvæle dette Krav.*

Regeringen har under disse Forhold anset det for nødvendigt paa anden Maade at række de vanskeligst stillede Haandværkere en hjælpende Haand og har derfor i Folketinget fremsat Forslag om, at der anvendes 5 Mill. Kr. til Driftslaan til mindre erhvervsdrivende indenfor Haandværk og Handel, der er kommet i økonomiske Vanskeligheder, med 600 Kr. til hver Laantager.

Hvordan skaffedes Pengene til Hjælpen til Landbrugere og Arbejdsløse?

De to Grupper, der er ramt haardest af Krisen, er *Landbrugerne* og de *Arbejdsløse*. Derfor har der maattet ydes dem stor Hjælp.

Det er en Selvfølge, at saa store Beløb ikke har kunnet ydes, uden at der skaffedes Penge ved ny Skat. I saa godt som alle andre Lande har store Skatter i de sidste Aar maattet paalægges for at dække Finanslovsunderskud. Dette har ikke været nødvendigt i Danmark; her har der hidtil været Overskud paa Statens Driftsbudget, samtidig med at Regeringen i sin Regeringstid har afbetalt 83 Mill. Kr. paa Statsgælden. Men Hovedparten af Beløbet, der krævedes til Hjælpen, maatte skaffes ved Skat.

Folketingsflertallet og Regeringen foreslog, at denne fortrinsvis maatte tages hos dem, der var **mindst ramt af Krisen**, Folk med betydelig *Rente* af Formue og med betydelige Indtægter, der ikke er gaaet væsentlig ned. Konservative og Venstre har til det yderste modsat sig dette, kun i et vist Omfang er det lykkedes til sidst at trække dem med til saadan Beskatning mod, at man gik ind paa at tage betydelige Forbrugsskatter, der i væsentlig Grad rammer den brede Befolkning, herunder endog de kriserante selv.

Ved de to Sæt Kriselove i Oktober og i Juni er ialt bevilget følgende Skatter:

To Ekstrakvartaler Statsindkomstskat ca. 33 Mill.

Indirekte Afgifter ca. 42 —

ca. 75 Mill.

Blandt de indirekte Afgifter gjaldt nogle Varer, som det var vel begrundet at beskatte: Øl; Tobak; Silke; andre Afgifter derimod er meget trykkende, ogsaa for de brede Lag, saaledes *Benzin* og *Kaffe*.

Kun en meget ringe Del af dette Beløb kommer fra Landbrugere. Det meste kommer fra **København og de større Byer**.

For Ekstrakvartalet, der vedtoges i Oktober, viser Opførelsen:

<i>Hovedstaden</i>	12	Mill.
<i>Købstæderne</i>	3,5	—
Landdistrikterne ÷ Københavns Amt	3,5	—
	19	Mill.

Af de 3,5 Mill. fra Landdistrikterne er langt den største Del betalt af Ikke-Landbrugere.

Denne Skattelov, der tog 12 Mill. fra Hovedstaden til Hjælp for Landbrugerne, stemte **Hovedstadens Rigsdagsmænd for**, enkelte Konservative undtaget. Derimod stemte **Venstres Rigsdagsmænd** i deres Partiforblindelse imod.

Hjælper det at trykke de brede Befolkningslag ned?

Kernepunktet i den Agitation, der føres for Tiden af det konservative Folkeparti, Venstre, Skatteborgerforeningen, S. O. S. og en Række nyskabte Organisationer, er et og det samme.

Man mener, at *de brede Lag*, d: de smaa Landbrugere, Landsbyhaandværkerne, Lønarbejderne, de lavest lønnede Tjenestemandsgupper og de forskellige Grupper, der under den ene eller den anden Form modtager Understøttelse, i *Tiden efter Systemskiftet i 1901* er kommet for langt frem, har faaet for stor en Del af Samfundsgoderne.

Nogle hævder, at blot man kunde faa begrænset de smaa Landbrugeres Produktion ved Kornetold, faa alle Smaalønninger og alle Understøttelser ned, da vilde *Erhvervslivets Byrder* lettes.

Troen herpaa er ganske urimelig. *Nedgang i de brede Lags Indtægt* til Fordel for de bedre stillede Grupper betyder *Nedgang i Købekraft* og dermed Lammelse af Erhvervslivet. Det er jo netop de brede Lags voksende Købeevne, der har skabt Mulighed for Forbrug af den voldsomt voksende Produktion. Den endnu bestaaende *slette og uretfærdige Fordeling af Købeevnen* rundt i Landene er *Krisens Hovedgrund*. Kun en bedre Fordeling af Købeevnen i de store Folk kan atter skabe Liv i Erhvervsvirksomheden.

Det var *Nedskæringsministeriets* store Idé, at de brede Lag skulde trykkes ned. Det er den samme Idé, der bærer den hidsige Agitation, som nu er i Gang. De velhavende Kredse, der ønsker deres gamle Overmagt tilbage, sætter nu mægtige Pengebeløb ind paa Agitationen derfor. De har Raad til det, trods alle deres Klager.

Valgdagens Spørgsmaal er dette: vil de brede Lag, der udgør det store Flertal af Vælgerne, lade sig rive med af den demagogiske Agitation, der nu drives, til at stemme imod deres egne Interesser? Vil de lade sig narre af de fantastiske Valgkrøniker, der nu udsprede for Rigmænds Penge? Vil de lytte til de Slagord, med hvilke man søger at vildlede dem?

Det radikale Venstre er ikke Talsmand for nogen enkelt Klasses Særinteresser. Saa længe det har bestaaet, har det sat sit Arbejde ind paa at *værge de brede Lag* mod alle Forsøg paa at trykke dem længere tilbage. Det har virket for at føre dem frem til bedre Kaar til Gavn for hele Samfundet. Dette Arbejde vil Partiet fortsætte.

Hjælper det at hidse Land mod By og Arbejdsgiver mod Arbejder?

I Krisetider opstaar der let i hver Folkegruppe en Følelse af, at *den bliver forurettet*, at andre Grupper henter Fordel paa dens Bekostning. Og sædvanlig benytter ansvarsløse Agitatorer disse Stemninger til at hidse Grupperne mod hinanden.

Under denne Krise begyndte det med en stærk *Ophidselse af Landbrugerne* mod de andre Erhverv. Dertil er føjet *Angreb paa Arbejderne*, og ikke mindst Klager over, at Samfundet *hjælper de økonomisk Svage*.

Alt dette gør kun Skade. Vi har i Danmark c. 30 pCt. Landbrugere, medens ca. 70 pCt. lever af anden Virksomhed. Men de to Grupper har i høj Grad fælles Interesse. Gaar det Landbruget ilde, da lammes Haandværk og Handel, og de Arbejdsløses Tal stiger. Og saaledes som det danske Folk er sammensat, har næsten hver Familie nogle af sine i hver af de forskellige Grupper. Omkring 40 pCt. af Folket tilhører Lønarbejderne, nogle og tyve pCt. Arbejdsgiverne, nogle og tredive pCt. er hverken Arbejdsgivere eller Løn-Arbejdere.

Ingen enkelt Gruppe danner Flertal i Danmark. Enhver Gruppe, der paa udfordrende Vis hævder Særinteresser, maa regne med at faa Flertallet imod sig; alle er henvist til at samarbejde med andre.

Det er lykkedes at opretholde saa megen *gensidig Forstaaelse*, at der overfor Krisen har kunnet ydes Landbrugerne en *Hjælp* paa 60—70 Millioner Kr. i eet Aar, aldeles overvejende betalt af de andre Folkeklasser.

Det er i to Aar lykkedes at undgaa de *Arbejdskampe*, der saa tit følger Kriser og altid forværrer Forholdene. Faar de hadefulde Stemninger Lov til at brede sig, da er Faren stor for en omfattende Arbejdskamp til Foraaret, en Kamp, der vil virke ødelæggende for lange Tider.

Overfor de mangeartede *Grupper af Ophidsere*, som vil forsøge at kalde Modsætningerne frem, at drive den ene Folkegruppe mod den anden, gælder det at kalde paa den Samfølelsens og Samarbejdets Aand, der er fornøden, om vort Folk skal komme gennem de vanskelige Tider uden at lide varig Skade.

Saa længe *Det radikale Venstre* har bestaaet, har det hævdet de fælles Folkeinteresser, de fælles Samfundsinteresser overfor Særinteresserne, overfor al Slags hadefuld Stemning. Mere end nogensinde er dette Arbejde fornødent i den Opløsningstid, vi nu er inde i. *Nu gælder det at vise, at vi er et Folk.*

Kan Opløsning af Landets Mønt afhjælpe Krisen?

Den Tro er blevet flittig udbredt, at Krisen i væsentlig Grad vilde blive afbødet, hvis man lod *Kronen* passe sig selv og finde en eller anden Kurs, der kaldes den virkelige.

Det er en besynderlig Tro. Adskillige Lande har været nødt til at udlevere deres Lands Mønt til *Spekulationen*, hvorefter den er sunket ned til ganske smaa Værdier. Tyskland og Østrig er Hovedeksemplerne derpaa. Hvilken Nød, Elenighed og social Forvirring, der blev Resultatet deraf, ved alle. Ogsaa nu er der Lande, hvis Mønt gynger hæftigt. *Er der et eneste af disse, som derved har kunnet afbøde Krisen?*

Der tales om *Kronens „virkelige“ Værdi*; nogle snakker om Snyderi, nogle tror, at Stat eller Banker tager en Del af Pengene, der kommer hjem for Smør og Svin. Det er ganske taabelige Fabler. Økonomer herhjemme som overalt i Verden er paa det rene med, at der under *Papirvaluta* overhovedet ikke kan udfindes en virkelig Værdi. Værdien, hvortil der sælges Valuta, afhænger deraf, om Seddelbanken, der vil holde Orden, eller Spekulanterne, der vil fiske i rørt Vande, er de stærkeste. Derfor har man i England skabt et *Fond paa 2700 Millioner Kr.* til at holde Orden i Mønten. Kan nogen bestemt Værdi for Kronen under vore nuværende Forhold kaldes den naturlige, da er det en Værdi nær Sterling, thi i denne Mønt modtager vi det allermeste af det, der kommer ind for vore Udførselsvarer. Og *Prisudviklingen har været ens i Danmark og England*. Ligger Kronen i Ro paa dette Stade, da kan Forretningsmanden regne dermed, og da er det *den handelspolitisk set bedste Tilstand*. Erfaringerne efter Afleveringspligtens Ophør har bekræftet, at dette er den naturlige Værdi.

Hvis dette Forhold, der af Englænderne anses for det naturlige for os, *kunstig forrykkes*, da vil de mange mod Danmark vendte Agitatorer i England og i Dominions sætte ind med hæftige Angreb paa „*dansk Dumping*“.

Vide Kredse i England deler denne Opfattelse og Danmarks Venner i England ønsker, at Danmark skal høre til „*Sterlingklubben*“, holde dets Mønt nær Sterling og i fast Forhold til den. Vi maa regne med, at den krævede *Opløsning af vor Mønt* kunde blive besvaret med endnu mere Afspærring for vore Landbrugsprodukter, Overalt i Landene bestræber man sig for at holde Mønten i Orden. En omfattende Agitation for dens Opløsning, som den der nu drives her, kendes intet andet Sted. Vil vi betrygge vort Landbrugsøkonomiske Fremtid, da maa vor Mønt holdes i Orden. Den omstridte *Afleveringspligt* har været et Middel hertil. Den ophævedes saasnart det var lykkedes Nationalbanken at skaffe sig saa megen fremmed Valuta, at den ikke var strengt nødvendig.

Hvilke Følger vil en Møntopløsning eller voldsom Sænkning af Kronen have?

Kan en *Kronesænkning* skaffe de Penge, vi faar fra Udlandet, *større Værdi til Indkøb i Udlandet*? Selvfølgelig ikke. De Sterling, vi modtager fra England, faar ikke en Øres større Værdi til Indkøb ude, fordi vi laver om paa vor Krone. *Prisforskydningerne* til Ugunst for vore Salgsvarer har bevirket, at vi i 1932 maa regne med at faa 4—500 Millioner Kr. mindre ind for vore Salgsvarer end i Højkonjunkturaarene 1929 og 1930, skønt Udførselsmængden snarest er forøget. Dette Tab kan ikke afbødes ved nogen Art af Kunststykker med Kronen. Var det muligt, saa hjalp nok alle Lande paa deres Betalingsbalance ved Møntkunststykker. Kronesænkning kan *heller ikke ændre det ugunstige Prisforhold* mellem Indførsels- og Udførselsvarer. Dette skyldes Prisforhold paa Verdensmarkedet, som vi ikke kan ændre. Falder Kronen, bliver alt, vi skal købe i Udlandet, dyrere.

Derimod kan Møntændring betyde en Forskydning indadtil mellem Kapitalejere og Ejere af fast Ejendom, Fabriker og lignende. Den voldsomme Forøgelse af Kronens Værdi i 1926—27 var til Skade for Næringslivet, til Gavn for Kapitalen. *Det radikale Venstre* advarede indtrængende mod den.

Det vil nu være muligt at lette Rentebyrden noget ved en Sænkning af Kroneværdien. Men det *maa* ske paa saadan Maade, at det ikke fremkalder engelske Modforanstaltninger, der bringer det samlede danske Landbrug Kæmpe-tab. Kronen er allerede i Overensstemmelse med Sterling sænket fra ca. 100 til omkring 65. Det kan tænkes, at vi uden at gøre Skade udadtil paa givet Tidspunkt kan lægge Kronen fast endnu lidt lavere, altsaa omkring 60, svarende til Shillingværdien.

Men om og naar dette kan ske, maa *afhænge af Forhandlingerne med England*. Sænkningen til 70 i Fjor Efteraar var nødvendig og rigtig, men den har medført *særlige Toldpaalæg og Kontingentbestemmelser rettet mod Danmark* i Tyskland, Frankrig, Schweiz, Holland, Belgien. Derfor er vort Marked i disse Lande skrumpet saaledes ind, at vi maa overfylde det engelske Marked, og derved drives Priserne ned. Et stort Fald under Sterling, et Fald under Shilling vilde efter al menneskelig Sandsynlighed medføre meget strenge Told- og Kontingentbestemmelser i England. Landbrugerne vilde udad tabe mange Gange mere, end de *maaske* en kort Tid kunde vinde indadtil fra Landsmænd. Foreløbig maa vi afvente Stabiliseringen af Sterling. Naar den sker, maa vi søge at stabilisere Kronen ved den Værdi, som til den Tid tjener de danske Erhverv bedst.

Kan Told afhjælpe Krisen?

Overfor den Krise, der nu har ramt alle Lande, har talrige Erhverv rundt om raabt paa *Told*, *Udelukkelse af fremmede Varer* o. s. v. Regeringerne har som Regel fulgt Opfordringerne; Toldmurene er vokset højere og højere. *Har dette hjulpet? Nej.* Resultatet har været, at de Lande, hvis Varer man søgte at lukke ude, svarede med at højne deres Toldmure. Resultatet var, at Omsætningen gik ned for alle, at det økonomiske Liv lammedes overalt. I Løbet af et Par Aar gik derved og ved Prisfald *Verdenshandelen* ned til 40 pCt. af dens tidligere Værdi.

Intet Sted hjalp Afspærringspolitikken mod Krisen. Den er nu en af Krisens Hovedårsager. Englands Handelsomsætning har fortsat Nedgangen efter Overgangen til Toldpolitikken, Handelsbalancen er ikke forbedret, Arbejdsløsheden ikke gaaet ned. Landbruget kan det da i hvert Fald ikke hjælpe, at man ved Told fordyrer de Varer, det skal bruge. I nogle Lande har man ved Hjælp af Told kunnet gøre *Landbrugsvarerne* dyrere. Men det er de Lande, *hvor der ikke er Landbrugsvarer nok til Befolkningen*, Lande, hvor disse Varer indføres. Det er selvsagt umuligt at forhøje Prisen i Danmark paa Flæsk og Smør og Æg ved Hjælp af Told. Derimod er der en Mulighed for at forhøje *Kornprisen* ved Told, og konservative Godsejere og L. S.-Folk skriver flittigt derom. Hvem vilde det gavne? Det *kornsælgende Landbrug*, hvilket oftest vil sige Ejendomme med over 100 Tdr. Land. Der kan maaske være en halv Snes Tusind af de større Landbrugere, der kan have Gavn deraf, mens *over 200,000 Landmænd vilde have Skade deraf*. Flæskeprisen kan følge Kornprisens Stigning, hvis Kornprisen stiger overalt, men *ikke fordi vi kunstig gør det dyrere i Danmark at fremstille Bacon*. Det stiller os kun *ringere i Konkurrencen med andre Lande*. Saa har man fundet paa at sige, at man ved høj Kornpris kan drive *Produktionen ned og dermed Prisen op*. Dog ikke det sidste, naar man ved den høje Kornpris gør vort Flæsk dyrere end vore Konkurrenters. Og i hvert Fald: høj Kornpris ad Toldens Vej betyder, *at det store Landbrug kan producere, medens det lille Landbrug hindres i at producere*. Det er den yderste Uretfærdighed. — Finansielle Grunde og Hensyn til Nødvendigheden af at naa Resultat med et moderat-konservativt Landstingsflertal har som bebudet under Landstingsvalgkampen medført visse midlerlertidige Toldforhøjelser. Der kan tænkes et og andet Tilfælde, hvor *Beskæftigelsen kan øges lidt* derved. Men hjælpe mod Krisen kan det ikke, og fører saadan Forhøjelse til Modforanstaltning fra andre Lande, navnlig England, da vil Danmark og især Landbruget have stort Tab deraf.

Har Valutacentralen sikret Handelsbalancen?

Valutacentralen oprettedes ved Aftale mellem alle 4 politiske Partier. Den oprindelige Forslagsstiller var *Madsen-Mygdal*, der stillede Forslaget efter Forhandling med sit Parti. Dens Opgave var dobbelt: at bevirke at der kom Ligevægt paa Danmarks Betalingsbalance, og at vore Indkøb i de forskellige Lande afpassedes efter deres Indkøb hos os.

Valutacentralens første Opgave var at sikre Betalingsbalancen. I den første Tid efter Sterlingfaldet fortsattes vore Indkøb i Udlandet saa nogenlunde i tidligere Omfang, skønt de Sterling, vi købte for, var saa meget mindre værd, at det betød et Tab for Danmark paa op imod 20 Millioner Kr. om Maaneden. Hvis dette fortsattes vilde vi synke dybere og dybere i Gæld til Udlandet. Det blev *Valutacentralens første Opgave* at hindre dette. Kunde Indskrænkningen være sket af sig selv, havde det været bedst. Erfaringen viste, det ikke lod sig gøre. Derfor maatte *Valutacentralen* oprettes med denne Opgave for Øje.

Den er løst. I de tre første Kvartaler af 1931 og 1932 var Forholdet mellem Indførsel og Udførsel, udtrykt i Millioner Kr., dette:

	1931	1932
Indførsel	1078	843
Udførsel	997	842
Merindførsel	82	1

Merindførselen er altsaa gaaet stærkt ned, trods den nye meget vanskelige Situation. De almindelige Indtægter af anden Art forslaar nu rigelig til at dække Renter og Afdrag af udenlandsk Gæld. *Betalingsbalancen* er bragt i Orden.

Naar der alligevel ofte var Vanskelighed ved at faa Valuta nok, skyldtes dette, dels at der, hver Gang der var politisk Uro om Kronen, var nogle, der holdt deres Sterling tilbage i Haab om, at Kronen skulde falde, dels at mange Forretningsfolk, der før havde købt paa 3 Maaneders Kredit, nu ønskede eller var nødt til at købe kontant.

Det er sandt, at mange Importører har lidt store Tab. Men dette skyldes ikke *Valutacentralen*, men selve den Kendsgerning, at der i Aar er 4—500 Millioner mindre at købe for. Dette fremtvinger i sig selv en stærk Nedgang i Køb af Manufakturarer og meget andet. Det er ogsaa sandt, at der har vist sig mange Administrationsvanskeligheder. Disse begrænses efterhaanden det mest mulige. Det afgørende er, at Opgaven: *Betalingsbalancens Sikring* løses. Det er sket i saadant Omfang, at en Tredjedel af Varerne, 3: næsten alle Arter Raastoffer og en Række Kolonialvarer, nu har kunnet frigives. Og under Regeringens nye Valutaforslag vil endnu flere Varer kunne frigives.

Har Valutacentralen løst den handelspolitiske Opgave?

Et Hovedformaal ved Valutacentralens Oprettelse var at *paavirke Handelsforholdet til de enkelte Lande* saaledes, at der toges Hensyn til de andre Landes Køb hos os. Det vil ikke sige, at vi skulde købe og sælge lige meget i hvert Land. Dette er paa Forhaand umuligt. Hvert Land har jo ikke samme Art Varer. Der er Lande, hvor man ikke har Brug for vore Varer, men hvor vi maa købe Varer, som vi dér kan faa billigere og bedre end andre Steder. Men det var naturligt, naar vort samlede Indkøb nødvendigt maatte gaa ned, da navnlig at indskrænke det i de Lande, hvis Indkøb hos os var i stærk Tilbagegang, medens vi i højere Grad maatte opretholde vort Indkøb hos dem, der blev ved at købe hos os.

Denne *Valutacentralens anden Opgave*: at fordele vore Indkøb paa en handelspolitisk retfærdig og hensigtsmæssig Maade, *er ogsaa løst*. Vort Salg til England er opretholdt i Mængde og nogenlunde i Værdi; vort Salg til Tyskland er gaaet meget stærkt ned. Følgen for vore Indkøb er ved Centralens Virksomhed blevet, udtrykt i Millioner Kr.:

	$\frac{1}{1}-\frac{1}{10}$ 1931	$\frac{1}{1}-\frac{1}{10}$ 1932
England	160	178
Tyskland	366	227

Det anvendte Systems Retfærdighed overfor Landene forstaas nu overalt. I andre Lande har man forsøgt at naa lignende Maal med andre Midler. *Toldforhøjelser*, som vore Konservative sværmer for, er overalt mislykkede. De kan ikke rettes ensidigt mod et Land uden Traktatbrud, der hurtigt vilde gøre os megen Skade. *Statsindkøb af Hovedvarerne* anvendes nogle Steder med Resultat, men de rammer Forretningsverdenen meget haardere end Valutacentralen. Vi maa haabe, at vore Valutaforanstaltninger snart kan undværes. Men hidtil er ikke anvist noget System, der kan virke saa formaalstjenligt i en haard Overgangstid. Oppositionens Forslag er ganske utilstrækkeligt.

For vort handelspolitiske Forhold til England er det blevet af stor Betydning, at vi ene af alle Lande midt i den almindelige Tilbagegang *øgede vore Indkøb i England*, medens Dominions Køb dér gik ned. Før købte vi for en Syvendedel af hele vort Indkøbsbeløb i England. Nu er vi over en Femtedel. Ogsaa under Forhandlinger med andre Lande har den nu bestaaende Ændring været et nyttigt Grundlag.

Hvorledes kan Prisstigning paa vore Udførselsvarer opnaas?

Den Vanskelighed, der foreligger for Udførselen af danske Landbrugsvarer, er, at *Produktionen for Tiden overstiger det Forbrug*, den nuværende Velstandsfordeling i de store Lande tillader. Følgen er blevet *et stort Prisfald paa Verdensmarkedet*, meget større end Prisfaldet paa Industrivarer.

Danmark havde før to Hovedmarkeder: *Tyskland og England*. Af disse er Tyskland saa godt som forsvundet. Før udførte vi dertil c. 250,000 Kreaturer, i Aar bliver det mindre end Hundred Tusind; før udførte vi 40,000 Tons Smør, i Aar var Udførselen næsten standset, indtil det i Oktober lykkedes at faa en ny Aftale, saa vi maaske kommer op paa 12—15000 Tons. Vi har søgt Afsætning for Smør i Frankrig, Belgien, Schweiz, for Kreaturer i Frankrig, Holland, Belgien. Det gik en Tid, men *da vor Krone faldt, indskrænkede disse Lande stærkt vor Indførsel*.

Vi er da nu mere end nogensinde henvist til *England*. Dertil maa vi sende det Smør, vi ikke kan faa afsat andre Steder. Og samtidig er Tilførselen steget fra New-Zeeland og Avstralien. Følgen er blevet det store Prisfald. *Hvis Priserne skal hæves, maa vi indskrænke den Mængde, vi udbyder til Salg i England*. Det kan ske ved at *forøge Smørforbruget i Danmark*. Dette er nu lavere end i England, ja lavere end i Tyskland, medens Margarineforbruget er langt større end i andre Lande. *Forøgelse af vort eget Smørforbrug er den sikreste Vej til Prisstigning*. Men dette kan ikke ske ved Paabud af Staten. Det maa ske i Kraft af Befolkningens egen Forstaaelse og Bestræbelser fra Landbrugsorganisationernes egen Side. For *Bacons* Vedkommende er Forholdet det, at de lave Kornpriser for 1—2 Aar siden drev Svineproduktionen uforholdsmæssig op i Danmark og andetsteds. Vi har i den forløbne Del af Aaret leveret England 60 pCt. mere Bacon end i tilsvarende Tid af 1929. Andre gjorde ligesaa. Det *maatte* bringe stort Prisfald. Nu indskrænkes Svineholdet her og andetsteds. Vort Salg er i de sidste Uger faldet saaledes, at det kun er 20 pCt. over det normale. Derfor er Priserne gaaet op. Opgaven maa være at *afpasse Produktionen efter Salgsmulighederne* baade for Smør, Flæsk og Æg.

Smørprisen har under de bestaaende Forhold kunnet trykkes 10 pCt. ned ved Englændernes 10 pCt.s Told. Før Ottawa-Forhandlingernes Afslutning har det været umuligt at komme i Forhandling med Englænderne. Nu er Forhandlingerne forestaaende. Alle Kræfter i Danmark burde samles om at skabe de bedst mulige Betingelser for vor økonomiske Fremtid gennem disse Forhandlinger. Af deres Udfald vil Prisen paa vore Landbrugsvarer i ikke ringe Grad afhænge.

Er Skatterne i Danmark utforholdsmæssig høje?

Det er ved fast og sparsommeligt Finansstyre lykkedes at holde Balance paa Finansloven. I Krisetiden er Statens og Kommunernes Udgifter bragt mere ned ved Besparelse end de 5—6 pCt., hvormed de gik ned i Nedskæringsministeriets halvtredie Aar.

De Agitationsorganer, de mest velhavende Folkegrupper nu har skabt til at tale deres Sag, istemmer alligevel ustandselig Omkvædet: *Skatterne er urimelig høje i Danmark; der ødsles til Understøttelser og til Lønninger.* Kun naar der er Tale om at sætte Militærudgifterne ned, vender de det døde Øre til. Det er sandt, at de Skattebeløb, der kommer ind til Stat og Kommune, nu er klækkeligt højere end før Systemskiftet i 1901. Hvorfor? *Fordi langt flere Opgaver nu løses i Fællesskab, end det da var Tilfældet.* Mangfoldige Goder stilles til Befolkningens Raadighed i langt større Omfang, i langt bedre Skikkelse end før. Det gælder Skolen, Hospitalsvæsenet, Hjælpen til Syge og Gamle, Jernbaner og Veje o. s. v. Meget, som den enkelte før maatte skaffe sig med stor Udgift, faas nu meget, meget billigere ved fælles Virke, muliggjort ved Skatterne.

Der er *ikke den store Stigning* i Statens, Amternes og Kommunernes Skatter i Forhold til Befolkningens Indtægter, som mange tænker sig. Disse Skatter udgjorde i Aarene før Krigen omkring 20 pCt. af Befolkningens beregnede Skatteindtægt. Det er de ogsaa nu efter de sidste Opgørelser. Det gaar lidt op og ned, fordi Skatterne ikke kan svinge saa hurtigt, som Befolkningens Indtægt svinger i Krisetider. I Øjeblikket efter det stærke Indtægtsfald er der lidt Opgang.

Der tales om vort *skattehærgede Land i Forhold til England.* Sandheden er, at Skatten til Stat og Kommune i Danmark er 180 Kr. pr. Hoved, i England 500 Kr. Der tales om, at *Skatterne tager Halvdelen af Udførselsværdien.* Sammenligningen er meningsløs. Enhver vil forstaa det, naar han hører, at i England var Skatterne i 1931 to en halv Gange Udførselsværdien.

Hvorfor klages der da saa stærkt over Skatterne af de mest velhavende og af de Folk, de lader agitere for sig?

Simpelthen fordi Skatterne nu langt mere end før hviler paa de mest velstillede. Ikke mindst ved *det radikale Venstres Indsats* er det lykkedes at faa en langt større Del af Skatten til at hvile paa store Indtægter, store Formuer og Luksusforbrug.

Det er denne retfærdige Skattefordeling, der er de hæftige Klagers dybeste Aarsag. Det er i de brede Lags Interesse at staa Vagt om denne Fordeling.

Hvad betyder Landstingsflertallet?

Landstingsflertallets Indflydelse viser sig ikke blot ved Afstemninger i Landstinget, men ogsaa derved, at der stedse maa tages Hensyn til dets Standpunkt under Forhandlingen i Folketinget.

Det har **bevirket**

- at* Krisehjælpen forringedes for mange af de haardest ramte til Gunst for de mere velhavende,
- at* Midlerne til Krisehjælp og til statsfinansiell Balance for en væsentlig Del blev taget gennem Told og Forbrugsafgifter, ikke mindst paa *Kaffe* og *Benzin*, der rammer ogsaa dem, der trænger til Hjælp, i Stedet for langt mere at tages hos Folk med anseelig Formue og med betydelige Indtægter, der netop ved Krisens Prisfald har faaet større Købeevne,
- at* der til stor Skade for Erhvervslivet stadig blev holdt Uro om Kronen, og at Kriseforanstaltningerne stadig blev af kortvarig Art, saa Planlægning af Forretninger vanskeliggjordes.

Det har **hindret**

- at* *Statshusmændene* fik Adgang til at faa deres Afgifter omregnet efter Kapitelstakst,
- at* *Udstykningen* fortsattes paa Grundlaget fra 1919, saaledes at Jordfondens Midler kunde anvendes til Skaabelse af nye Brug og ny Virksomhed, og saaledes at vanskeligt stillede Landmænd kunde afhænde Parceller, hvor det kunde hjælpe dem,
- at* *Ejendomsskatterne* fik ligeligere mere retfærdig Karakter, og at Værdiligningsafgift indførtes,
- at* *Byggeriet* til Gavn for Haandværkere og Arbejdere lettedes ved Fritagelse af Nybygninger for Skat, ved kortfristede Laan og ved Laan til Boligforeninger,
- at* *Kommunerne* fik Midler til at bekæmpe Arbejdsløsheden ved nyttigt Arbejde gennem det af Finansministeren foreslaaede kommunale Fond,
- at* *Statens Udgifter* til Militærvæsenet formindskedes med 15—20 Mill. Kr., og Soldatertvangen afskaffedes,
- at* *Socialreformen* gennemførtes til Sikring af en retfærdigere Fordeling af den sociale Hjælp, til Hindring af Misbrug og til bedre Fordeling af Byrden mellem Kommunerne.

Hvis *Venstre* og *Konservative* svækkes ved Fremgang for det radikale Venstre nu ved Folketingsvalget, da vil disse Partier vanskeligt kunne fastholde deres Modstand mod disse og mange andre Reformers.

Hvorledes vil Regering og Folketingsflertal fremtidig modvirke Krisen?

Et Hovedpunkt i Arbejdet for at modvirke Krisen vil være de forestaaende *Forhandlinger med England*. Først naar disse er til Ende, ved vi, paa hvilket Grundlag vi kan arbejde. Først da kan man med nogenlunde fast Bund under Fødderne lægge Planer paa længere Sigt. Forhandlingerne bør føres under Medvirkning af Repræsentanter for Erhvervene og de politiske Partier. Efterhaanden som Afspærringspolitiken afløses af mere normale Tilstande, vil det ogsaa blive muligt at forhandle videre med andre Lande om taaleligere Vilkaar for vor Eksport. Dette er og bliver Hovedopgaven. Ingen Magt kan gøre vore Erhverv rentable, hvis der ikke skabes tilfredsstillende Salgsmuligheder.

Derfor er den første og store Opgave for Folketingsvalgerne ved Valget den 16. November at skabe et fast og sikkert Grundlag for, at Regeringen med Udenrigsminister Munch som den af alle anerkendte kyndigste Leder af Landets Handelspolitik kan gaa til disse Forhandlinger med den fornødne Myndighed og at ikke Landet efter den 16. November skal staa foran det Kaos, som et Styre af de haabløst uenige Oppositionspartier paa det Omraade vildebetyde.

I Overgangstiden maa Staten fortsætte sin *Hjælpelevgivning*, saaledes at Midler hentes hos dem, der ikke er alvorlig ramt af Krisen, til at hjælpe de haardest ramte. *Ejendomsskatterne* maa blive smidigere, saa der tages mere Hensyn til Værdisvingningerne, de Planer, der drøftes i Landbokommissionen om *Indefrysning eller Nedskrivning af Gælden*, maa føres frem til Afgørelse. *Arbejdsløsheden* maa bekæmpes ved Lettelse af *Byggeriet* ved Gennemførelse af de af Indenrigsministeren forelagte Lovforslag; *offentlige Arbejder* maa anvendes i et saadant Omfang, som det er økonomisk forsvarligt. *Statens og Kommunernes Finanser* maa vedblivende holdes i Orden; *nye Besparelser* maa finde Sted, ikke mindst paa de formaalsløse Militærudgifter. *Udstykningen* maa genoptages for Jordfondens Midler.

Landets *Pengevæsen* maa holdes i Orden; ved den Fastlæggelse af Kronen, som efter Forhandlingerne med England kan ventes i alt Fald i Forhold til Sterling, maa Hovedsynspunktet være, at Kronens Værdi fæstnes paa det Standpunkt, som maa anses for mest tjenlig for det samlede Erhvervsliv.

Valutaattesterne maa afskaffes, efterhaanden som Forholdene tager saa regelmæssig Karakter, at dette kan ske uden at bringe Forstyrrelse i Betalingsbalancen. Naar Pengeforholdene tillader det, maa *udenlandske Laan* søges optaget for at gøre det lettere at komme over Følgerne af Krisetilstanden.

Hvorfor bør man stemme **mod** de to „Koalitionspartier“ Venstre og det konservative Folkeparti?

Fordi de misbruger deres lille Landstingsflertal til at hindre Gennemførelsen af Folketingsflertallets Vilje og derved svækker Rigsdagens Handlekraft overfor Krisen,

Fordi de overfor Krisen, indbyrdes uenige, som de er, kun kan enes om den rent negative Politik at lægge sig i Vejen for Folketingsflertallets Bestræbelser til Mildnelse af Krisen,

Fordi de arbejder for at vælte de Byrder, Krisen medfører, over paa de brede Lag: de smaa Landbrugere, Haandværkerne og Lønarbejderne,

Fordi de hindrer, at Storformuer og Storindtægter kommer til at bære deres rimelige Del af Krisens Byrder,

Fordi de hindrer den Besparelse paa 15—20 Millioner Kr., der kunde naas ved Afrustningsforslagets Gennemførelse,

Fordi de under den særlige danske Krise i 1927—28 kun benyttede denne til Nedsikring overfor de økonomisk daarligst stillede Folkegrupper for derpaa at anvende Pengene til Skattenedsættelse alene for de mest velhavende i vort Land, hvorfor det maa frygtes, at de vil handle paa samme Maade, hvis de paany kommer til Magten,

Fordi de hindrer, at Jordfondens Midler benyttes til Udstykning paa Oktoberlovens retfærdige Grundlag til Skabelse af nye Hjem og ny Virksomhed,

Fordi de har hindret Regeringens Bestræbelser for at modvirke Arbejdsløsheden ved Opretholdelse af normalt Byggeri,

Fordi de lader sig trække med til Bestræbelserne for at kaste den danske Mønt ud i en Spekulation, der vilde ødelægge vor handelspolitiske Stilling og kun bringe Spekulanterne Fordel,

Fordi de har ladet sig støtte gennem Agitation af S. O. S. og Skatteborgerforeningen, der med store Pengemidler arbejder for at standse de sidste Aartiers folkelige Udvikling og give de gamle Kræfter fra før 1901 Magten igen,

Fordi de bidrager til at hidse Folkeklasserne mod hinanden i en Tid, der kræver Samarbejde mellem Klasserne,

Fordi det afgørende Middel til Samarbejde mellem Partierne under den vanskelige Vinter, der nu venter Danmark, er at svække disse Partier, saaledes at de forstaar Samarbejdets Nødvendighed.

Hvorfor bør man stemme for Det radikale Venstre?

Fordi dets Repræsentanter baade under Krigen og under den nuværende Krise har vist Evne til at føre en praktisk Politik, bygget paa Folkets fælles Interesser.

Fordi det har hævdet og hævder, at Landstinget ikke har Ret til at lægge sig hindrende i Vejen for Folketingsflertallet og derved lamme Handlekraften paa en Tid, hvor de økonomiske Forhold kræver hurtig Handling,

Fordi det i en Tid, hvor Folkeklasserne hidses mod hinanden, som det mindst klassebestemte Parti staar som Talsmand for Samarbejdet mellem alle Klasser, som Forkæmper for en mæglende Politik bygget paa almene Retsprinciper,

Fordi det har været og er Talsmand for, at der skal ydes virksom Hjælp til de kriseramte Folkegrupper, og at Midlerne dertil skal tages hos Folk med betydelige Indtægter, der ikke har følt Krisen i væsentlig Grad,

Fordi det er Talsmand for den store afgørende Indskrænkning af Udgifterne ved Militærudgifternes Nedsættelse med 15—20 Millioner og for Soldatertvangens Afskaffelse,

Fordi det har virket for, at Krisehjælpen fordeltes saaledes, at den mest kommer dem til Gode, der trænger mest dertil,

Fordi det vil en Fastlæggelse af Kronen under Hensyn til vore Erhvervs Interesser og de handelspolitiske Forhold,

Fordi det vil virke for at sætte Virksomhed i Gang for Forretningsdrivende, Haandværkere og Arbejdere ved nyttige offentlige Arbejder og ved Lettelse af Byggeriet,

Fordi det i Erkendelse af Rentebyrdens trykkende Vægt arbejder for at mildne denne.

C. Nordlundes Bogtrykkeri - Hillerød.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk